

14 באוגוסט 2006

לכבי

חברי ועדת חוקה, חוק ומשפט

הכנסת

ירושלים

הנדון: עמדת "מוקד סיוע לעובדים זרים" ו"קו לעובד" ביחס לדרכי המאבק הכלכלי ומטרתן

בהצעת חוק העונשין (תיקון מספר 91) (איסור סחר בבני אדם), התשס"ו-2006

דיון בנושא חילוט רכושם של סוחרי אדם הינו חלק מסוגיה רחבה בהרבה- מאבקה הכלכלי של מדינת ישראל בסחר ובהשלכותיו, סחר עליו אמר בית המשפט העליון בימים אלו כך:

"אלה שבחרו לעסוק בתחום זה עושים זאת מתוך בצע וצפייה לרווח קל. ואכן, נראה כי הרווחים אינם רק קלים אלא גם משמעותיים, שאם לא כן אתה מתקשה להבין מה גורם לרבים כל כך לשוב ולחטוא בתחום זה, חרף ההחמרה בענישה שחלה בשנים האחרונות".¹

במסמך זה מבקשים הארגונים להעלות ארבע טענות עיקריות בנושא המאבק הכלכלי וייעודם של הכספים המושגים במהלכו:

1. מקורות הכנסתה של מדינת ישראל מן הסחר בבני אדם אינם מסתכמים בחילוט רכושם של סוחרים וקנסות המוטלים בבתי המשפט. מקורות נוספים, לכל הפחות, הינם מס הכנסה וכספים המחולטים במסגרת המאבק בהלבנת הון, וראוי שכולם יועברו לקרן.
2. קורבנות הסחר אינם מפוצים באופן ראוי, ולעתים אינם מפוצים כלל, במסגרת המדיניות הקיימת היום.
3. הקמתה של קרן שתדאג לפיצוי הקורבנות באופן הולם הינה חלק חיוני במאבק בסחר. הקרן תפצה הן קורבנות סחר שלא הצליחו להפרע מסוחריהם בעקבות הליך פלילי ו/או אזרחי, והן קורבנות סחר שלא התלוננו כנגד סוחריהם, או שלא עלה בידי הרשויות לאתרם, על פי קריטריונים שיקבעו בתקנות.

4. קרן זו צריכה להיות משותפת לקורבנות הסחר לכל מטרה שהיא, ככל שאותרו בידי הארגונים והרשויות.

רקע כללי

שלוש צלעות למאבק הכלכלי בסחר: הקורבן, על חשבוננו מופקים הרווחים, הסוחר, שמפיק רווחים אלו ומשלשלם לכיסו, והמדינה, הנאבקת בסחר, אך גם עושה שימוש בחלק מרווחי הסוחר המגיעים לידיה. אין ספק, כי המאבק הכלכלי בסחר בבני אדם מוצדק, שכן אין כל סיבה שחוטא יצא נשכר; עם זאת, יש לייעד את הכספים למטרות ראויות, ולא להצטמצם לנקודת המבט הרואה בכספים אלו מקור הכנסות למדינה, גם אם מקור הכנסות המיועד לסייע לה להאבק בסחר. הארגונים יטענו חילוט רכושם של סוחרים, מיסווי, או נטילתו בכל דרך אחרת בידי המדינה, נעשה על חשבון זכותם של הקורבנות לגבות את הכספים שהופקו מגופם מסוחריהם, והינו בבחינת גזל בלתי מוצדק.

על מנת להמחיש את הסכומים שמפיקים סוחרים האדם, נסתפק בדוגמא הפשוטה הבאה, הלקוחה מתחום הסחר למטרות עיסוק בזנות: אישה מאולצת לקבל כעשרה לקוחות ליום. כל לקוח משלם כמאה וחמישים שקלים לסוחר/ לסרסור. קרי, ליום יפיק סוחר הנשים מן האישה 1,500 ₪, לכל הפחות; ² לחודש- 45,000 ₪; ³ ולשנה- 540,000 ₪. ומכיוון שמרבית הסוחרים מחזיקים ברשותם יותר מאישה אחת, מתחם הרווחים בסחר זה הינו גבוה להפליא. במהלך שנה זו, תנוצל קורבן הסחר בידי לא פחות מ- 3600 לקוחות שונים. אולם, בסופו של יום, אף כאשר נגאלת קורבן הסחר מעבדות לחירות, אתננה, כך נאמר לה, איננו שלה: כל הממון הרב הזה, שהופק על חשבונה, נשאר לעתים קרובות בידי הסוחר, או מועבר לידי המדינה.

הפקעה שרירותית מעין זו של כספים השייכים למעשה לאחת הקבוצות החלשות באוכלוסייה, אם לא החלשה מכולן, איננה ראויה, בלשון המעטה, גם כאשר הפקעה זו נעשית למטרה ראויה כביכול כגון מניעה, אכיפה ושיקום. כשם שקורבנות עבירה אחרים אינם נדרשים לשלם את עלות פעילותן של רשויות האכיפה ביחס לעבירות הנעברות כלפיהן, כך אין גם לדרוש מקורבנות הסחר לסבסד את המאבק בעבירה הנעברת נגדם.

הפקעה זו יוצרת עשיית עושר ולא במשפט, שכן המדובר בהתעשרות שלא על פי זכות בדין, על חשבון אחר, ובמקרה זה- על חשבוננו של קורבן עבירה.⁴ חומרת התנהגותו של הסוחר, כמו גם חשיבותו של האינטרס המוגן, מובילים לכך שזכותם של הקורבנות היא למלוא הסכום אותו תצליח המדינה לאתר. ויודש: הארגונים אינם דורשים כי המדינה תממן את פיצוי הקורבנות; כל בקשתם היא להחזיר את הגזל לבעליו.

כאשר חולטו רווחיו של סוחר, מחד, וקורבנו זכתה בפיצוי בהליך משפטי אך הוא מסרב לשלמו, אין חולק, לטעמנו, כי לקורבן זכות לכספים אלו, העולה על זכותה של המדינה להניח עליהם ידה; אולם

¹ ע"פ 282/05 קב"ב נ' מ"י (לא פורסם, פסק דין מיום 18.5.06)

² במקומות מסוימים נדרש אתנן גבוה יותר, המגיע לכ 300-400 ₪, ועל מעשים מסוימים יגבה הסוחר סכומים גבוהים יותר, וביניהם כאלו שפגיעתם בקורבנות רבה וקשה.

³ מרבית הנשים זוכות ליום חופש אחד בחודש, לכל היותר

⁴ עוד על נושא עשיית העושר ראו: H. Dagan, *The Law and Ethics of Restitution* (2004) 250-54; ד. פרידמן, דיני עשיית עושר ולא במשפט (1998) 80-91, 450.

הארגונים יטענו, בנוסף, כי לקורבנות סחר, **בקבוצה**, יש זיקה ברורה יותר לכספים שהופקו כתוצאה מהפגיעה בהם מאשר לכל קבוצה אחרת.

ראוי לציין כי עמדה זו של הארגונים זכתה לעיגון באמנה שנוסחה על ידי מועצת הקהיל האירופית (Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings) בשנת 2005 (סעיף 15(4) לאמנה קובע:

Each Party shall adopt such legislation or other measures as may be necessary to guarantee compensation for victims in accordance with the conditions under its internal law, for instance through the establishment of a fund for victims, which could be funded by the assets resulting from the application of measures provided in Article 23.

ואילו סעיף 23 לאמנה (אליו מפנה סעיף 15(4) הני"ל) קובע:

Each Part shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with Articles 18 [criminalisation of trafficking in human beings] and 20, paragraph a [criminalisation of acts relating to travel or identity documents – forging of travel or identity document], of this convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.

מקורות הכנסה של מדינת ישראל מן הסחר בבני אדם

כל מדינה מרוויחה מן הסחר המתנהל בתחומה, בין אם באופן ישיר, ובין אם באופן עקיף. כהכנסות עקיפות ניתן למנות רווחיהם של נהגי מוניות, משכירי דירות, ארנונה המוטלת על בתי בושת, ומוצרים ושירותים נוספים הנרכשים עבור תעשיית המין. ההכנסות הישירות מן הסחר מגיעות מארבעה גורמים עיקריים:

1. **קנס בהליך הפלילי**: חוק העונשין (ס' 61-71) מאפשר הטלת קנס על נאשמים, בנוסף לכל עונש אחר במשפט הפלילי. העונש יכול להיות מוטל לבקשת התביעה, או על דעת בית משפט. הקנס מועבר, עם תשלומו, לידי המדינה. בשנת 2004 עמד סך הקנסות שהוטלו כנגד מורשעים בעבירת הסחר למטרות זנות על 216,500 ₪.

2. **חילוט**: בפסיקה נקבע כי "חילוט אינו עונש במשמעותו המובהקת של מושג זה, ותכליתו אינה 'עונשית', אלא שנועד ל"הוצאת בלעו של הגולן מפיו".⁵ עם זאת, השימוש בחילוט עד היום היה מינורי למדי ביחס לעבירת הסחר בבני אדם, והוא מבוסס על שני מקורות נורמטיביים:

- סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי בנוסף לכל עונש אחר, יכול בית המשפט לצוות על חילוט חפץ שיש יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.⁶ צו חילוט יכול להנתן לפי החלטת בית משפט, או לבקשת תובע. השימוש בפסד"פ ביחס לעבירת הסחר בבני אדם היה מועט ביותר.
- בשנת 2003, עם כניסת חוק מאבק בארגוני פשיעה לתוקפו, נכנס לתוקף גם הסדר חילוט מחמיר שנקבע בחוק ויצר הסדר של 'חילוט חובה', אשר על מנת לחרוג ממנו, בכתבי אישום שהוגשו לפי חוק זה, יזדקק בית המשפט לנימוקים מיוחדים.⁷ גם כאן, עד היום נעשה שימוש בחוק זה בתיקים מעטים בלבד, אולם בסכומים לא מבוטלים בכל תיק, כפי שנפרט בהמשך.

3. **מס הכנסה**: פקודת מס הכנסה מאפשרת מיסוי פעולות שאינן חוקיות, ובכללן הסחר בבני אדם. למרות שאין ספק כי מס הכנסה פועל כנגד בתי הבושת, ולטענתו- כנגד הסוחרים בלבד, ולא כנגד הנשים המוחזקות בהם.⁸ עם זאת, נציגי מס הכנסה נטו להתחמק כאשר נשאלו אודות הסכומים המדויקים שנתפסו, ובין השאר טענו כי הגשת כתבי אישום בעבירות אלו הינה תהליך מורכב, הנמשך זמן רב, וטרם הסתיימה ההתחקות אחר כל הכספים; כי כל ניסיון הערכה משול לניסיון להעריך את "מזג האוויר"; או כי המדובר ב"הרבה כסף"; (איתן רוב, פרוטוקול מיום 18.1.05, עמ' 9) ולעיתים הסתפקו בדוגמאות - "ניקח למשל מקום קטן" (זהר יום טוב, סגן מנהל רשות המסים, משרד האוצר, פרוטוקול מיום 18.1.05, עמוד 11). ממדיניות זו של התחמקות מגמתית ניתן לשער אחת משלוש השערות: יתכן ולא התכוננו לקראת הישיבות, ולכן לא ידעו איזה סכומים נתפסו; יתכן וקיים קושי ממשי לאיסוף נתונים אודות הכסף עליו הניחו רשויות המס את ידן; ויתכן שידוע לרשויות במדויק איזה סכום הושג בפעילויות אלו, אך הן אינן מעוניינות לחשוף את המידע. הארגונים סבורים כי מיסוי הסחר משדר מסר של נורמליזציה מקוממת ביחס לתופעת הסחר, ומבנה אותה כשיטת העסקה נוספת, אחת מני רבות, ובכך הוא מטשטש את אופייה כעבדות. לכן, יטענו הארגונים כי מס הכנסה איננו אמור כלל לגבות כספים על הכנסות מסחר, אולם מעת שעשה כן, הוא צריך לייעד סכומים אלו, שנגבו עד היום, ושיגבו בעתיד, לפיצוי הקורבנות.

⁵ ע"פ 7598/95, 7481, 7480, 7450 מ"י נ' בן שטרית פ"ד נב (2), 385, 410

⁶ פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט 1969

⁷ חוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003.

⁸ לעניין פעילותו של מס הכנסה בבתי הבושת ראו דברי נציגיו בישיבות השונות של וועדת החקירה הפרלמנטרית בנושא הסחר בבני אדם: החומר המובא בפרק זה מבוסס על הפרוטוקולים הבאים של וועדת החקירה הפרלמנטרית: פרוטוקול מספר 27 מיום 20.5.02 בנושא "המאבק הכלכלי בסחר בנשים" (להלן: פרוטוקול מיום 20.5.02); פרוטוקול מספר 9 מיום 26.11.03 בנושא "היבטים פיננסיים במאבק למיגור תופעת הסחר בנשים- בחינת שיחוף פעולה בין משטרת ישראל לרשות לאיסור הלבנת הון" (להלן: פרוטוקול מיום 26.11.03); פרוטוקול מספר 12 מיום 17.2.04 בנושא "מאבק רשויות אכיפת החוק בפשע המאורגן בכלל ובתופעת הסחר בנשים בפרט" (להלן: פרוטוקול מיום 17.2.04); פרוטוקול מספר 2 מיום 18.1.05 בנושא "המאבק הכלכלי בסוחרים הנשים: האם יש לגבות מסים מסוחרים הנשים? האם גביית מסים תתן לגיטימציה חוקית לפעילות עבריינית של סוחרים נשים?" (להלן: פרוטוקול מיום 18.1.05)

4. **המאבק בהלבנת הון:** הכספים המופקים במסגרת חוק איסור הלבנת הון מועברים לקרן חילוט, שהוקמה לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג – 1977. סעיף 36 ח לפקודת הסמים המסוכנים קובע כי ייעודם של כספים אלו יהיה ביצוע תפקידי הרשויות השונות למילוי הוראות חוקים אלו, וכן ביצוע תפקידי הרשות הלאומית למלחמה בסמים.

להן נביא שתי דוגמאות מן הפסיקה, לאופן השימוש במאבק הכלכלי כנגד סוחרי הנשים, המורות על כך שהמדינה נוטלת לכיסה את החלק הארי של רווחי הסוחרים, בעוד הנשים זכות לפיצוי סמלי ביחס לרווח שהפיקו עבור סוחריהן, וביחס לסכומים שנתפסו בידי המדינה. הסקירה תעסוק בפן הכלכלי בלבד של פסקי הדין, ולא בעונשי המאסר שהוטלו על הנאשמים:

1. בעניין **ליבשיץ**⁹, חולטו הסכומים שנתפסו בדירת הנאשמים, על סך 91,388 ₪, \$2,611, 710 יורו, וכן רכבו של הנאשם. בית המשפט איפשר לנאשם לפדות את הרכב מאוצר המדינה, תמורת סכום של 28,000 ₪. קורבן הסחר פוצתה ב- 30,000 ₪ בלבד, סכום העשוי להחשב נכבד ביחס לפיצויים המאפיינים תיקי סחר אחרים, אך בפועל מהווה 20% בלבד מסך הסכומים שנתפסו.

2. בעניין **בוסלוביץ**¹⁰ נפסק במסגרת הסדר טיעון עונש כדלקמן: הנאשם 1 ישלם 50,000 ₪ קנס לאוצר המדינה, 200,000 ₪ יועברו לקרן חילוט, והקורבנות יפוצו על ידו בסכומים הנעים בין 7,500 – 15,000 האחת. הנאשמים 2-3 ישלמו, כל אחד, קנס של 20,000 ₪, ללא כל פיצוי למתלוננות.

מקורות אפשריים לפיצוי עבור המתלוננות

בפרק זה ברצוננו לסקור בקצרה את שני האמצעים העומדים היום למעשה לרשות הקורבנות, בבואן לחפש פיצוי מידי סוחריהן- הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי, והתביעה האזרחית.

1. **פיצוי במסגרת ההליך הפלילי:** נושא זה נדון בנייר העמדה הקודם שהגישו הארגונים בדיון שנערך ביום 30.7.06, ולכן לא יידון כאן פעם נוספת. רק נזכיר בקצרה כי רק בחלק מהתיקים נפסקים פיצויים, ואף כאשר הם נפסקים, סכומם זעום.

2. **תביעה אזרחית כנגד הסוחר, באמצעות הסיוע המשפטי:** לפי נתונים שהעבירה עו"ד סיגלית זוהר, מהסיוע המשפטי, לידי הארגונים בימים אלו, עולה כי הצלחתו של אמצעי זה חלקית בלבד, ולמעשה לא עלה בידי מרבית קורבנות הסחר לקבל פיצוי בדרך זו, למעלה משנתיים לאחר שהחל הסיוע המשפטי לפעול למען הנשים. מבין כמאתיים נשים ששהו במקלט בתקופה זו, והיו זכאיות לסיוע משפטי, רק 37 עשו שימוש בזכות זו. כיום, 16 הליכים

⁹ פ"ח (חי') 1031/04 מ"י נ' ליבשיץ ואח' (לא פורסם, גזר דין מיום 16.7.04 לנאשם 1 בלבד)

¹⁰ פ"ח 774/04 מ"י נ' בוסלוביץ ואח' (לא פורסם, גז"ד מיום 20.3.05)

משפטיים תלויים ועומדים בערכאות השונות (7 בבית הדין לעבודה, 9 בבית משפט שלום) 2 תיקים הסתיימו (אך הנשים לא זכו לקבל עדיין את מלוא הכספים שנפסקו להן) 8 נשים הפסיקו את ההליך המשפטי, חלקן מכיוון שנרתעו ממפגשים עם סוחריהן בבתי המשפט, וב- 11 מקרים נוספים נפסק הסיוע מכיוון שהנשים העדיפו לחזור לארצן, או עזבו את המקלט. יש לציין כי ניסיונם של הארגונים בתחום זה דומה, ותביעות אזרחיות עולות לעתים קרובות על שרטון, הן בשל הקשיים שפורטו לעיל, והן בשל קשיים שלעת עתה נותרו ללא מענה: סוחרים נשים אינם ממהרים לשלם, לא פסקי דין בהליך האזרחי, ולא פיצויים בהליך הפלילי; לעתים הם נמלטים מן הארץ, והנשים אינן יכולות להגיש נגדם תביעה.

דמותה הנוכחית של הקרן

הקרן אשר מוצע להקימה הן על פי הצעת החוק הממשלתית, והן על פי הצעתה של ח"כ גלאון, איננה מוגדרת די צרכה. עם זאת, כפי שעולה מהגדרתה כעת, נראה שהכסף עתיד לשמש **למאבק** בסחר, אך לא להגיע לידי הקורבנות עצמם. בדמותה הראויה של הקרן נבקש למקד פרק זה.

על פי הצעת החוק הממשלתית, הכספים שיועברו לקרן יהיו רק כספים שהופקו מרכוש שחולט, או מקנסות שהטיל בית המשפט על סוחרים אדם. שאר הכספים - אלו שיופקו ממס הכנסה, מחוק מאבק בהלבנת הון, וממקורות נוספים יוותרו בידי המדינה. כמו כן, הכספים שיועברו לקרן - כספי החילוט והקנסות - ישמשו למניעת הסחר, מאבק בו ושיקום קורבנותיו, אולם לא ברור האם יועברו כסף כלשהו ישירות לידי הקורבנות, למרות שנדמה כי קשה לחלוק על הטענה שכספים אלו הופקו באמצעותם. וכך קובעת הצעת החוק הממשלתית:

חילוט רכוש הקשור לעבירת סחר בבני אדם

377ב (א)...

....(ב)

....(ג)

(ד) החלטת בית המשפט על חילוט לפי סעיף זה תהיה אסמכתא בידי האפוטרופוס הכללי לתפוש את הרכוש המחולט; רכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרן שינהל בכפוף לתקנות שיוקמו לפי סעיף קטן (ו) (בסעיף זה - הקרן).

(ה) קנס שהטיל בית המשפט על עבירת סחר בבני אדם יופקד בקרן.

(ו) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות את דרכי הנהלת הקרן, את השימוש שיעשה בנכסי הקרן ואת דרך חלוקתם למטרות אלה:

(1) שיקום של נפגעי עבירת סחר בבני אדם, טיפול בהם והגנה עליהם;

(2) מניעה של ביצוע עבירת סחר בבני אדם

(3) ביצוע תפקידי רשויות אכיפת החוק כדי לאכוף הוראות חוק זה לענין עבירת סחר בבני אדם.

זכויות קורבן העבירה מול זכויות המדינה במשפט הישראלי

המשפט הישראלי נדרש מספר פעמים לסוגיה זו, של זכויות קורבן מול זכויות המדינה. להלן נביא שתי דוגמאות לעניין זה:

- א. **פיצוי נפגעי עבירה**: סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קובע כי כאשר משית בית משפט על עבריין פיצוי וקנס, והעבריין אינו משלם די כסף כדי לכסות את הקנס ואת חוב הפיצויים גם יחד, ייזקף התשלום לזכות הפיצוי **תחילה**. קרי, סעיף זה קובע את המדרג הנורמטיבי הראוי, לטעמנו, בין פיצוי, המיועד לקורבן, לבין קנס, המיועד לאוצר המדינה.
- ב. חילוט רווחים מפרסומים שעניינם עבירה: ס' 6 (א) לחוק חילוט רווחים מפרסומים שעניינם עבירות, התשס"ה-2005, קובע כך:

"חולטו רווחי העבירה לפי סעיף 2(א), ולאחר מכן הציג נפגע העבירה פסק דין לפיצויו בפני גורם שקבע לענין זה שר האוצר, ישולם לנפגע מאוצר המדינה סכום הפיצוי שנקבע בפסק הדין לפיצויו ושטרם מומש, אך לא יותר מהסכום שחולט."

למותר לציין, כי בחוק רווחי עבירה קיימת זיקה קלושה בהרבה בין קורבן העבירה לבין הרווח המופק מהפרסום, מאשר ברווחי הסוחר על חשבון קורבנו; ואם בחוק זה מצאה המדינה לנכון כי זכותה לחילוט הרווח צריכה לסגת מזכותו של קורבן העבירה, אין כל סיבה שלא תעשה כן אף ביחס לקורבנות הסחר.

אנו סבורים כי המדרג הנורמטיבי שבא לידי ביטוי בשני החוקים לעיל צריך להיות מיושם גם ביחס לנושא הסחר בבני אדם: זכות הקורבנות לפיצוי ולהשבה צריכה לגבור על כל טענה של המדינה לשימושים חלופיים בכסף.

עקרונות מוצעים לקרן שתוקם

הארגונים מבקשים להציע מספר עקרונות יסוד, שיעמדו בבסיס הקרן שתוקם, ולכל הפחות נדרשים עקרונות אלו:

- הקרן צריכה להיות משותפת לכלל קורבנות הסחר בבני אדם. אין זה ראוי, לטעמנו, כי יקבע מדרג שונה של חומרה לכל מטרה ממטרות הסחר. אמנם, יש אמת בטענה כי סוחרי נשים למטרות עיסוק בזנות מפיקים סכומים נכבדים יותר מקורבנותיהם, לרוב, מכפי שמפיקים סוחרים למטרות אחרות; עם זאת, מספרם של קורבנות הסחר שלא למטרות זנות הינו רב יותר.
- קורבן סחר שהאדם שסחר בו מסרב לשלם לו פיצויים בהליך הפלילי ו/או פסק דין שניתן נגדו בהליך האזרחי, יוכל לקבל את מלוא הפיצוי שנפסק מן הקרן.
- מרבית כספי הקרן, ולכל הפחות 80% ממנה, צריכים להיות מיועדים לפיצוי הקורבנות; בשאר הסכומים שיועברו אליה, בכפוף לעקרונות שיתוו להלן, ניתן לעשות שימוש לצורך מניעה, שיקום ואכיפה.

- על מנת להרחיב את מעגל מקורות הקרן, ולמנוע גזילת כספים בלתי מוצדקת מן הקורבנות על ידי המדינה, יש לכלול בהכנסותיה כספים שהופקו עד כה על ידי מס הכנסה, החוק למאבק בהלבנת הון.
- יש לקבוע "מדד נזק", לפיו ישולמו לקורבן הסחר פיצויים. המדד יבנה לפי פרמטרים פשוטים, וביניהם מספר ימי העסקתו הכפויה, נזקים ספציפיים שנגרמו, התעללות נוספת שנלוותה לסחר פרט לסחר עצמו, ועוד.
- לא הבסיס הנורמטיבי של מקור הכסף הוא הרלבנטי לצורך הכללתו במקור מימון לקרן, אלא זיקתו העניינית של הסכום המחולט/ הקנס לעבירה שהפיקה את הרווח על חשבון הקורבן. בכל מקרה בו מוכח שמקור הכסף הוא סכום שהופק מסחר בבני אדם, יש הצדקה להשתמש בו לצרכי מימון הקרן. כך למשל בפסק דין שוקן הועמדו העיתונים הגדולים לדין על פרסום מודעות מין בין השנים 1999-2001, תקופה שבה אין חולק כי מרבית הנשים שהועסקו בתעשיית המין היו קורבנות סחר.¹¹ האתנן ששילמו הלקוחות עבר לסוחרים, הסוחרים שילמו למערכות העיתונים תמורת פרסום המודעות, והעיתונים, לפי גזר דינם, שילמו מאות אלפי שקלים של קנס לקופת המדינה. קנס מעין זה, לטעמנו, הינו בעל זיקה ברורה לסחר, והכנסותיו חייבות לעבור לקרן.

אשר על כן, נוסח החוק המוצע על ידי הארגונים ביחס לקרן הינו כדלקמן:

חילוט רכוש הקשור לעבירת סחר בבני אדם

3377 ב (א)...

....(ב)

....(ג)

(ד) החלטת בית המשפט על חילוט לפי סעיף זה תהיה אסמכתא בידי האפוטרופוס הכללי לתפוש את הרכוש המחולט; רכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרן שינהל בכפוף לתקנות שיותקנו לפי סעיף זה (בסעיף זה- הקרן).

(ה) קנס שהטיל בית המשפט על עבירת סחר בבני אדם יופקד בקרן.

(ו) כספים שחילטה הרשות למאבק בהלבנת הון מידי סוחר אדם, או שהינם בעלי זיקה לסחר בבני אדם, על פי חוק איסור הלבנת הון, התשי"ס-2000, יועברו לקרן, על פי כללים שיקבעו בתקנות על ידי שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ז) כספים ששולמו למס הכנסה על ידי סוחר אדם, או שהינם בעלי זיקה לסחר זה, על פי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961, יועברו לקרן, על פי כללים שיקבעו בתקנות על ידי שר האוצר באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ח) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות מקורות הכנסה נוספים שניתן לשקול העברתם לקרן, את דרכי הנהלת הקרן, את השימוש שיעשה בנכסי הקרן ואת דרך חלוקתם למטרות אלה:

¹¹ פ 3635/02 מ"י נ' רשת שוקן ואח' (הכרעה דין מיום 14.9.04, גזר הדין לא פורסם בכל מאגר משפטי שהוא, בנסיבות לא ברורות)

(1) פיצוי קורבנות הסחר בגין פיצוי שנפסק בחליף פלילי, ולא שולם; בגין פסק דין אזרחי שנפסק בתובענה כנגד סוחר, ולא שולם, ולכל קורבן סחר אחר שיאותר, גם אם לא הגיש תלונה פלילית או תביעה אזרחית כנגד האדם שסחר בו. לרכיב זה יוקדשו 80% מכספי הקרן, לכל הפחות.

(2) שיקום של נפגעי עבירת סחר בבני אדם, טיפול בהם והגנה עליהם;

(3) מניעה של עבירת סחר בבני אדם

(4) ביצוע תפקידי רשויות אכיפת החוק כדי לאכוף הוראות חוק זה לענין עבירת סחר בבני אדם.